وآنان که در راه ما با جان ومال جهاد کردند محققاً آنان را به راه خویش هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است

قرآن کریم

مجاهد

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

دور ششم | سال دوم | شماره ۲۲ | دوشنبه ۸ جدی ۱۳۸۲ | ۶ ذوالقعده ۱٤۲٤ - 29 December 2003

سرمقاله

لویه جرگه
حساسی مرحلی ته رسیدلی ده

ص۲

از دیکتاتوری تا دموکراسی

ص۳

در پانزدهمین روز لویه جرگهٔ قانون اساسی

- نمایندگان مردم از بی عدالتی در لویه جرگه شکایت دارند
- موضعگیری نشریه های دولتی در مورد مجاهدین مورد انتقاد قرار گرفت
- وزیر اطلاعات و فرهنگ گفت در برابر مجاهدین سرتعظیم فرود می آورد
- امروز مسودهٔ جدید به نمایندگان توزیع می شود

در پانزدهمین روز کار لویه جرگهٔ تصویب قانون اساسی، تعدادی از وزرای کابینه گزارش کار ادارات مربوطهٔ خود را به نمایندگان مردم تقدیم کردند. وزیر حج و اوقاف در صحبت خود گفت که این وزارت شمار حاجیان را از ۲۰۰۰ به ۲۵ تا ۲۷ هزار نفر بلند برده است و قرار است امسال خدماتی دیگر نیز به حاجیان عرضه گردد. وزیر حج و اوقاف گفت که دولت انتقالی اسلامی افغانستان با آن وزارت کمک قابل ملاحظه ننموده و وزارت از طریق کمک های افراد و کشور های اسلامی، مصارف ترمیم و اعمار مساجد ص۴

برخورد دوگانه با نمایندگان مردم

موضعگیری های اخیر مقامات دولت انتقالی اسلامی افغانستان ثابت ساخته است که آنان کوشش دارند تا جلو ایجاد یک پارلمان مؤقت از میان نمایندگان مردم در لویه جرگه، تصویب قانون اساسی را سد نمایند.

نمایندگان مردم در لویه جرگه، تصویب قانون اساسی خواستار آن شده اند تا پارلمان مؤقت به وجود آید تا انتخابات بعدی به کار خود ادامه دهد.

نمایندگان مردم، عدم حضور پارلمان را در کنار دولت انتقالی اسلامی یک کمبود عمده خوانده و اضافه کرده اند که اگر پارلمان وجود می داشت، حالا بسیاری از مشکلات موجود مرفوع می بود و در مورد نحوه، مصارف کمک های پولی جامعه، بین المللی نیز این همه سوال و سوء ظن وجود نمی داشت.

از چند روز به این سو وزرای کابینه گزارش کار و فعالیت ادارات مربوطه خود را به نمایندگان مردم ارایه می دارند. هر وزیر می کوشد تا کارکرد های خود را ص۳

صحبت حضرت صاحب
موجب تشویش مردم گردیده است

اکثریت نمایندگان مردم از نظام پارلمانی حمایت می کنند

حضرت صبغت الله مجددی رئیس لویه جرگه، تصویب قانون اساسی در روز پانزدهم لویه جرگه طی صحبتی به نمایندگان مردم گفت که برخی مواد در قانون وجود دارد که خواست مردم در آن مورد چیزی دیگر است، اما مصلحت ایجابات دیگری می خواهد.

با آن که هدف اصلی حضرت مجددی از این گفته ها مکتوم ماند و مواد مورد نظر در قانون اساسی مشخص ساخته نشد، اما نمایندگان مردم دچار تشویش و دلهره گردیدند که مبادا «حقیقت» قربانی «مصلحت» گردد.

در حالی که نمایندگان مردم با یک اکثریت قاطع خواستار نظام پارلمانی برای آینده، کشور اند، اما مقامات دولت انتقالی اسلامی افغانستان پافشاری دارند که بر طرح یک نظام ریاستی مطلقه، صحه گذاشته شود.

یکی از نمایندگان مردم در لویه جرگه گفت که نوعیت نظام آینده تا هنوز هم بحث برانگیزترین موضوع قانون اساسی است و با وجود پافشاری های مستقیم و غیرمستقیم دولت، نمایندگان مردم از یک نظام پارلمانی حمایت می کنند.

ملت را گروگان نگیرید!

کوه نوری

درست دوهفته قبل، لویه جرگهٔ تصویب قانون اساسی افغانستان در فضای پراز بیم وامید در شهر کابل گشایش یافت. اگر واقعیت را کتمان نکنیم امیدواری مردم بیشتر از بیم ها وهراسهای شان بود زیرا می پنداشتند که اگر مردم افغانستان خود را در زیر سایهٔ شاهان وزمامداران پیشین مصئون احساس نکردند لااقل می توانند این بار نفسی به راحتی بکشند، زیرا این مرتبه رژیمی در حمایت خارجیان(باساز وبرگ یک ابرقدرت بزرگ دنیا) باادعای دموکراسی ورعایت حکومت قانون می خواهد به آنها راه و رسم حکومت وحکومت داری بیاموزد وبرای آنها قانون بسازد.

لویه جرگه با این حال وهوا در شهرکابل گشایش یافت ولی هرچه از عمر آن گذشت، امیدواری مردم کمتر شد زیرا دریافتند که گردونهٔ حرکت مجلس برمنهج دیگری می چرخد وسران دولت کنونی افغانستان ص۴

استاد ربانی رهبر جهاد و مقاومت:
یگانه نظامی که بتواند آرمان های بلند مردم را تحقق ببخشد، نظام پارلمانی است

مجاهد
ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان
مؤسس: استاد برهان الدین ربانی
سال تأسیس: ۱۳۵۷ خورشیدی
ناشر: دفتر فرهنگی
زیر نظر هیأت تحریر
آدرس : کابل- چار راهی زنبق
صندوق پستی : ۲۲۶
شماره های تلفن:
همراه: ۰۷۰۲۸۵۱۳۹ / دجیتال: ۲۱۰۲۲۲۹
E-mail: mujahidweekly@yahoo.com

سرمقاله

لویه جرګه حساسی مرحلې ته رسیدلې ده

لویه جرګه په خپلو بحثونو کې یوې حساسې مرحلې ته رسیدلې او د تفاهم کمیټه چمتو ده خپل ګزارش غونډې ته واوروي.

مهمه مسئله چې د غړو له خوا پرې بحث کیږي د نظام مساله ده چې ایا په راتلونکې کې نظام جمهوري ریاستي وي او یا پارلماني؟ دواړه خواوې خپل دلایل لري، په جرګه کې سیاسي مسالمت امیزه مبارزه د دواړو اړخوو ترمنځ روانه ده. د نظام دواړه طرحې خپل خصوصیات لري مګر یو زیات شمیر خلک د هیواد ګټه په پارلماني نظام کې ویني او دلیل یې دادي چې په دې نظام کې قدرت په یوه لاس کې تمرکز نه مومي او ټول وطنوال په سیاسي حکومت کې برخوال کیداې شي. نو ددې لپاره چې په راتلونکې کې د استبداد او خپلسرې مخه ونیول شي د پارلماني نظام پر طرحې پافشاري کوي. د وطن زامنو د ازادي لپاره وینې توئي او مبارزه ئې کړې او ددې لپاره چې ازادي په واقعي معنې تحقق ومومي نو مناسبه لاره یې داده چې په ملك کې پارلماني نظام جوړ شي او هر څوك دا احساس کړي چې په نظام کې شریك دي.

زموږ طمع ده، چې ټول په یوه لاس او متحد ډول اساسي قانون په داسې ډول تصویب کړو، چې راتلونکې نسل ته مخه خلاصه وي چې ګواکې نظام یې ملي او پر ولس متکې دې اساسي قانون ملي وثیقه ده، ټول باید پرې راضي شو دلته داکثریت او اقلیت مساله نه ده چې جناح بندي وشي د لویې جرګې هدف هم دادې چې له زړه نه پر اساسي قانون راضي شو او داسې نه کیږي چې که څه هم کم شمیر وي، خو راضي پرې نه وي . مګر په عمل کې پر هماغه کم شمیر هم تطبیق مومي، نو څکه دلته د اقلیت او اکثریت مساله مطرح نه ده ، ټول باید متحد شو او د ملك په ګټه اساسي قانون تصویب کړو

په اوسني وخت کې د پارلمان سره مخالفت په اصل کې د خلکو له استازو سره مخالفت دي.

ځیني خواوې داسې پلمې کوي چې په اوسني وخت کې د استازیو ټاکلو ته زمینه مساعده نده. نو که دا پلمه سمه وي همدا اوس خلکو خپل استازي څنګه ټاکلي دي چې اساسي قانون ورته تصویب کړي؟

موږ څکه وایو چې د پارلمان مخه نیول د خلکو د استازیو په وړاندې خنډ پیدا کول دي او په نتیجه کې استبداد او خانخاني ته زمینه برابروي.

چهل سال عقبگرد در عدم حضور پارلمان

بخش دوم

عدم حضور مرجع بازپرس کننده از نظام، سبب آن شده است که حکومت های استفاده جو وبی کفایت برای سال های متوالی برسرنوشت ملت حاکم باشند وفقر وبدبختی را به ارمغان بیاورند.

تمرکز قدرت طبیعتاً شوق واشتیاق دولتمردان به انحصار قدرت را افزایش می بخشد. خود خواهی وجاه طلبی را به حدی رشد می دهد که دولتمردان در یک نظام متمرکز ومطلقه، همیشه تلاش می کنند که به جای مردم تصمیم بگیرند زیرا خود را «عقل کل» وجامع الکمالات می دانند وبه این وسیله می خوانند به حفظ قدرت بپردازند.

• در کشورهایی کثیرالملیت مانند افغانستان خطر استبداد وخودکامگی در یک نظام ریاستی مطلقه، نیازی به بحث وبررسی نداشته وبه حدکافی مشهود وطبیعی است.

تجربه های گذشتهٔ نظام های متمرکز بدون پارلمان نشان می دهد که دولتمردان برای حفظ وانحصار قدرت ناگزیر می شوند تا به استبداد وخودکامگی متوسل شوند.

انجامیدن نظام های ریاستی مطلقه به استبداد وخودکامگی در کشورهای کثیر الملیت یک خطر نیست، بلکه سیر طبیعی است.

خطر بسیار بزرگی که از نظام های ریاستی مطلقه در کشورهای فقیر متصور است، این است که یک فرد به سادگی وبه زودی می تواند مورد معامله قرار گیرد؛ اما در صورت داشتن یک پارلمان قوی وباصلاحیت خطر معامله کاهش می یابد.

• در کشوری مانند افغانستان هیچ تضمینی وجود ندارد که نظام ریاستی مطلقه به ثبات، تحکیم وگسترش پایه های دولت ومشارکت و وحدت ملی بینجامد، برعکس دلایل فراوانی وجود دارد که نتایج حاصله از نظام ریاستی را وارونه ثابت کرده می تواند.

بهترین راه رسیدن به مشارکت و وحدت ملی، آماده ساختن بستر ابتدایی برای هردو زمینه است. چگونه امکان دارد که نقش مردم در یک نظام به حاشیه رانده شود وهمزمان از گسترش وتحکیم پایه های دولت سخن گفته شود.

در کشور ما که هم اکنون بحران اعتماد وجود دارد، باحذف پارلمان نه تنها این بحران به اوج خود می رسد، بلکه فاصله میان حکومت ومردم را عمیق تر می سازد.

حکومتی که حاضر است به مردم حساب بدهد وباصداقت عمل کند، نباید از پارلمان قوی وباصلاحیت هراس داشته باشد.

پارلمان مرجع نمایندگی از مردم است ومی تواند در برابر خودکامگی واستبداد واستفاده جویی بسیار موثر باشد وزمینهٔ رسیدن به وحدت ملی را نیز مساعد گرداند.

حالا باید دید که نداشتن پارلمان، عقبگردی چند ساله را در پی دارد؟

در قانون اساسی ۱۳۴۳ تصویب خط مشی حکومت از صلاحیت شورای ملی خوانده شده است؛ اما مسودهٔ فعلی قانون اساسی، تصویب سیاست داخلی وخارجی را از صلاحیت های رئیس جمهور می داند.

به این ترتیب حد اقل نداشتن پارلمان ۴۰ سال عقبگرد را در پی دارد وحکومتی غیر مسؤول را بادست باز در همه عرصه ها به میان می آورد که از هیچ مرجعی هم هراس باز پرس را نمی داشته باشد.

حدوحصر نداشتن صلاحیت های رئیس جمهور در مسودهٔ قانون اساسی، حکومت را از حوکات احساس مسؤولیت بیرون نموده وبه یک ادارهٔ مطلق العنان وخود مختار تبدیل می کند که به هیچ وجه نمی تواند چنین حالتی منفعتی را برای مردم وکشور در قبال داشته باشد.

تجربهٔ چندین ساله از نظام های مطلقه وخود اراده، نیز حکم می کند که باید پارلمان به حیث یک دستگاه ضروری ومرجع مشروع نمایندگی از مردم در کنار حکومت آینده وجود داشته باشد.

تجربه های گذشتهٔ نظام های متمرکز بدون پارلمان نشان می دهد که دولتمردان برای حفظ وانحصار قدرت ناگزیر می شوند تا به استبداد وخودکامگی متوسل شوند.

ځینې بهرنیان په حقایقو سترګې پټوي

راهجو

له څه معمولی تاوتر پخوایي سره سره داساسی قانون دتصویب دلوئی جرګی کار تراوسه په بری سره پرمخ تللی دی.

دغه لویه جرګه چی له یوی خوا زمونږ دهیوادنیو او نړیوالو مسالو داوارولو یوه دودیزه او تاریخی غونډه ده خوله بله پلوه په اوسنیو شرایطو کی دڅه دپاسه دوو لسیزو ګډوډیو او ناخوالو وروسته دملت استازی پرته له کوم تبعیض او توپیر نه سره راټول شوی دی ترڅو دهیواد دغی اوږدی غمیزی او تراژیدی ته دپای ټکی کیږدی او هیواد دپرمختګ او قانونیت په لور روان کړی دپام وړ خبره ده.

خوله بده مرغه دپردی شاته زمونږ دهیواد او یووالی دښمنان په دننه او بهرکی ددغی پرتمینی جرګی دسبوتاژ هلی ځلی کوی چی په دی باب دوال ستریټ ژورنال په ورځپانه کی دجان شفتین لیکنه داندیښنی وړ ده.

شفتین په خپله بی محتوی او له غرض نه ډکه لیکنه کی دلوئی جرګی په سیمه کی دامنیت او ددفاع وزارت دځینو مقاماتو یادونه کړی چی هلته لیدل شوی دی.

ده دځینو جهادی مشرانو او قوماندانو یادونه هم کړی او هغوی ئی دخپل له تعصب او غرض نه ډکی مفکوری پربنسټ جنګی مجرمین بللی او په لویه جرګه کی ئی د دوی دبرلاسی یادونه کړی ده.

شیفتین داسی ښکاری چی دحسد او کینی په یوی روانی بیماری مبتلادی لیکی: په انتخاباتی حوزوکی د دا ډول بلاګانو شتون دوي او دار فضا رابنکاره کوی

دی په ځینو جهادی مشرانو باندی تور لګوی او وانی چی دوی خپلو ځینو سیالو کاندیدانو ته دمرګ ګوابنوته کړی او دخپلی شخصی اجندا او سیاسی قدرت دلاسته راوړلو لپاره کار او هلی ځلی کوی.

دی پخپله غیر عادلانه فیصله کی دهغو کسانو چی د دوی په شان دشك او کینی په ناروغی اخته دی او په لویه جرګه کی دتاوتریخوالی فضا رامینځته کړی وه ستاینه کوی او په پای کی حامد کرزی هم په دغو درغلیو کی شامل بولی او لیکی: حامد کرزی له جګړه مارانو سره کتنی کوی او هڅه کوی ددوی ملاتړ ترلاسه کړی.

شیفتین په پای کی دغه تریخ حقیقت ته غاړه ږدی او وائی کیدای شی چی سیاف او نور جګړه ماران دلوئی جرګی په پای کی تریخوا نورهم غښتلی شی او دافغانستان سیاست کی څانونه مطرح کړی

نوموړ دغه راز پارونکی لیکنی دهیواد په سیاسی چاروکی لاس وهنه او له افغان ولس سره جفابولو او ددغه راز بی مفهومه لیکنو د ډدی کولو په تمه دخپل هیواد او ولس دبریالیتوب په هیله یوو

خوله بده مرغه دپردی شاته زمونږ دهیواد او یووالی دښمنان په دننه او بهرکی ددغی پرتمینی جرګی دسبوتاژ هلی ځلی کوی چی په دی باب دوال ستریټ ژورنال په ورځپانه کی دجان شفتین لیکنه داندیښنی وړ ده

از دیکتاتوری تا دموکراسی

ج. سروش

دیکتاتوری بر آیند روش خود کامهٔ فرد در برابر روش جمعی، به منظور عقیم ساختن مشارکت مردم وحق تصمیم گیری آنان به خاطر سرنوشت جمعی است. اولین عامل پیدایش دیکتاتوری انحصار قدرت به دست فرد است. در نظام دیکتاتوری، فرد دیکتاتور با توسل به خشونت جبر وتعدی سلیقه ها و پنداشت های فردی خود را بر آرای جمعی اعمال می کند؛ و این اعمال زمانی صورت می گیرد که جامعه از لحاظ توازن قدرت مردمی سقوط می کند. بدون شک در نفس این سقوط، نظام دیکتاتوری با توجه به حربه های مختلف (حتا حیله و نیرنگ) شامل است؛ وقدرت به عنوان مهمترین متکای دیکتاتوری قرار دارد.

چالش عمدهٔ دیکتاتوری چیست؟

عمده ترین چالش دیکتاتوری از مفهوم ضدیت آن در برابر مردم ریشه می گیرد. در فرآیند نظام دیکتاتوری حق انتخاب، حق مشارکت وحق امتیازات دیگر از مردم سلب می شود؛ واز همین روست که خصوصیت دیکتاتوری ستیزی در نفس جامعه زاده می شود. این چالش از دو عامل زیر سر چشمه می گیرد:

الف- اشتیاق مردم به خاطر آزادی: مسألهٔ اشتیاق به آزادی و حق حضور آزاد در جامعه، از نخستین مراحل تاریخ در وجود آدم ها وجود داشته است از لحاظ ارزشی هم آزادی یکی از مؤلفه های ضروری وطبیعی انسان هاست. اشتیاق انسان به خاطر کسب آزادی تاحدی از باب مقوله های فطری است که به نحوی در شیوه ها و راهکارهای ذهنی وعملی او مشهود است؛ از این رو مشخصهٔ آزادی خواهی و ستیز در برابر عوامل باز دارندهٔ آزادی (به ویژه ستیز در برابر دیکتاتوری) از موارد ویژه در وجود انسان است.

ب- ستیز در برابر خودکامگی: همان سان که آدم نیاز به آزادی را در وجودش یک عنصر محسوس می داند و از روزنهٔ مسائل ارزشی به آن نگاه می کند، به گونه یی طبیعی خود کامگی را که عامل مهم نفی آزادی است؛ با ستیز در برابر آن می خواهد منتفی کند.

نفی این مسأله (دیکتاتوری) ونیاز به آزادی حق طبیعی اوست که به عنوان دو عامل چالش آور در برابر دیکتاتوری می ایستد و استبداد را سرنگون می کند.

دموکراسی چیست؟

دموکراسی واکنش متقابل در برابر کنش دیکتاتوری و استبداد است. یا به تعبیر دیگر درست نقطهٔ روشن جهت نفی خودکامگی، دموکراسی باتوجه به تعریف«حکومت مردم برای مردم» از دید ارزشی، بیشتر بربنیاد اصول حق مشارکت مردم استوار است. (هرچند که شگردهای عملی سازی آن با توجه به مقوله های سنت وفرهنگ، در هر جامعه یی فرق می کند) اما همین اصل "حکومت مردم" یکی از تعریف ها وتوجیهات تقریباً جهانی شدهٔ آن است که در هر جامعه یی با همین ویژگی جهانی شدهٔ آن مورد بحث و نظر است.

از دیکتاتوری تا دموکراسی چه قدر فاصله است؟

فرق میان نظام های دیکتاتوری و دموکراسی در نحوهٔ ساختار آن مشهود است. هرچند وجوه تفکیک این دوساختار از لحاظ سیاسی مشخص است وفاصله میان آن ها اندک؛ ولی مؤلفه های آنان گاهی در رویکردهای سیاسی (اگر دقت نشود) از لحاظ صوری همخوان به نظر می آید. عامل اصلی این همخوانی ظاهری بیشتر در جلوه دادن نمایش های دموکراتیک دیکتاتوری نهفته است؛ زیرا استبداد به خاطر مشروعیت بخشیدن کذایی خود، متوسل به هر حیله یی می شود، ودر اکثر موارد نقاب دموکراسی را به چهره کشیده، با ارایهٔ شعار های مردمی مردم را می فریبد...

آمار جدید تلفات و نجات ...

این خبرگزاری همچنین گزارش کرده است که تاکنون بیش از یکهزار نفر از افرادی که زیر آوار مانده بودند نجات یافته اند. جستجو برای یافتن زنده ماندگان زیر آوار با استفاده از گروه های نجات از ۳۱ کشور جهان صورت گرفته است که امیدوارند بتوانند افراد دیگری را زنده از زیر آوار بیرون بیاورند. دو هزار نفر از کسانی که در این زلزله جان داده اند مجروحینی بوده اند که به علت شدت جراحات در مراکز درمانی درگذشتند. به گفتهٔ مقامات محلی، تا پایان شب شنبه، ۲۷ دسامبر، بیش از پنج هزار نفر از قربانیان به خاک سپرده شدند و کار خاکسپاری بقیه اجساد از بامداد یکشنبه آغاز شده است. برآورد شده که دست کم ۳۰ هزار نفر در این زلزله زخمی شده و در مراکز درمانی تحت درمان قرار گرفته اند. به گزارش ایرنا، تصاویر هوایی شهر بم نشان می دهد که ۱۰۰ درصد از بافت قدیمی و تا ۶۰ درصد از محلات جدید شهر ویران شده است. براساس آخرین آمار، شهرستان بم ۲۰۰ هزار نفر و شهر بم ۱۰۰ هزار نفر جمعیت داشته است.

برخورد دوگانه ...

مثبت جلوه دهد در حالی که در زندگی مردم تغییر ملموسی از این کارکرد های مثبت دیده نمی شود.

نمایندگان مردم از جهتی خواستار ایجاد پارلمان مؤقت می باشند تا نهادی که بتواند اعضای حکومت را مورد بازپرس و استیضاح قرار دهد، به وجود آید و جلو به اصطلاح عامه سوء استفاده ها سد گردد: اما مقامات دولت انتقالی اسلامی افغانستان با آن که از یک طرف به گزارش دهی در برابر نمایندگان مردم می پردازند جانب دیگر تلاش دارند تا چنان نهادی ایجاد نگردد.

گزارش دهی در برابر نمایندگان مردم و رد ایجاد پارلمان مؤقت، برخورد دو گونه یی است که در این روز ها از جانب دولت انتقالی اسلامی افغانستان در برابر نمایندگان مردم صورت می گیرد.

کابل؛ دوبی چند سال ...

بادوستان خود ترتیب می کردیم تا آن که به روز جمعه۱۷ اکتوبر۲۰۰۳ به وسیلهٔ موتر از پشاور به طرف کابل حرکت کردم. حوالی ساعت ۴ عصر به وزیر اکبرخان رسیدیم. وقتی مسؤول مهمان خانهٔ استاد ربانی را ملاقات کردم، او گفت که استاد در بدخشان است وهنوز برنگشته است. او ما را به دفتر جمعیت اسلامی انتقال داد.

روز بعدهم استاد ربانی به کابل نیامد. من در جستجوی یک دوست به وزارت عدلیه رفتم، گرچه او را نیافتم؛ اما عده یی بادیدن من حیران می شدند که این پاکستانی چگونه بدون تشویش در کابل به سرمی برد.

بعدتر به کمک چکری یکی از مأموران جمعیت اسلامی در هوتل انصاف جابه جا شدیم. کرایهٔ هر روز۵۰ دلار بود ودانستم که کابل شهر پرمصرف شده است.

برخی از افغان ها که از خارج برگشته اند به تجارت آغاز کرده اند. موتر به اندازه یی زیاد شده است که هروقت ازدحام می باشد. در واقع مانند دوبی در افغانستان مالیهٔ عایدات اخذ نمی شود. موتر تیوتای کرولا به دولک افغانی خرید وفروش می شود ولند کروزر هم بسیار ارزان است. به همین دلیل است که اگر جنگ واقع نشود وکشور آرام گذاشته شود، افغانستان یک دوبی بزرگ می شود.

به تلاش آدرس خانهٔ همایون پرونتا برآمدم که در جرمنی انجنیری را فراگرفته ورئیس بخش تینس در المپیک افغانستان بود. خانهٔ او ساختمان بسیار زیبا داشت. پدرش یک کتابخانهٔ بسیار معتبر داشت وعلامه اقبال در سال ۱۹۳۳ در سفری به کابل او را در هوتل کابل ملاقات کرده بود.

همایون پرونتا در آن سال ها به کانادا رفت وخانمش در پشاور توسط دزدان به قتل رسید. او در تلفن به من گفت که اگر کابل رفتی خانهٔ ما را هم ببین.

۱۹ اکتوبر۲۰۰۳ به سفارت پاکستان در کابل رفتم. رستم شاه مهمند سفیر پاکستان را از سابق می شناختم. چند دقیقه گفتگو کردیم؛ اما از سفارت پاکستان چه امیدی داشته باشم. مخصوصاً وقتی که فهمیدم سفارت شش موتر ویک راننده دارد. در سفارت ما را کسی یک پیاله چای هم نداد؛ در حالی که در کابل به بیگانه ترین آدم هم چای داده می شود.

دکتر عبدالله وزیرخارجهٔ افغانستان را از زمانی می شناختم که در گفتگوهای من با احمدشاه مسعود، ترجمانی می کرد. یک بار احمدشاه مسعود از من پرسید که در ترجمانی دکتر عبدالله خوب است یا مسعود خلیلی؟ من گفتم که خلیلی بامن روابط بسیار دور خانوادگی دارد ومن در این مورد چیزی نمی گویم.

در اولین ملاقات من بااحمدشاه مسعود، دکتر عبدالله هم حضور داشت وترجمانی کرد وبه اثر خواهش من همرایم عکس یادگاری گرفت. وقتی به نوشتن نامه ضرورت شد، دکترعبدالله خط را نوشت واحمدشاه مسعود آن را امضا کرد.

حالا وقتی به وزارت خارجه رفتم دکترعبدالله در آنجا نبود. حاجی قهار قونسل افغانستان در کراچی که گاهی سکرتر دکترعبدالله نیز بوده است، ما را به صرف طعام دعوت کرد. روز ۲۰ اکتوبر۲۰۰۳ هوتل انصاف را ترک کردیم، زیرا قرار بود که کنفرانس والی ها برگزار شود وهوتل به آنان اختصاص یافته بود. وقتی به تلاش هوتلی دیگر بیرون شدیم، خبرحاصل کردم که استاد ربانی به کابل آمده است.

به دفتر استاد ربانی رفتیم. او از من پذیرایی گرم کرد وحتی از احوال دوپسرم پرسید.

استاد ربانی را من ۲۵سال پیش می شناسم و او ما را به حیث مهمانان خاص خود پذیرفت.

در روزهای سفر به کابل، هوتل انترکانتیننتال ودانشگاه کابل را دیدم. در دانشگاه کابل کمبود کتاب محسوس است وآرزو دارم که دانشگاه کراچی در این مورد کمک کند. آنجا باوجودی که دختران وپسران باهم درس می خوانند، اما هیچ حادثهٔ دور از اخلاق وجود نداشت. دختران باحجاب به درس خواندن می آمدند.

وقتی کابل را پس از فرا رسیدن رمضان مبارک ترک می گفتم، بااستاد ربانی وداع کردم وحالا به مردان حکومت در پاکستان چند مشوره می دهم:

۱- افغانستان مهم ترین همسایهٔ پاکستان است وما نباید بااقدامات خود زمینهٔ دور شدن روابط بین دوکشور را مساعد بسازیم.

۲- برای ما بسیار لازم است که بمردم افغانستان کمک کنیم. در حالی که هندوستان به کودکان واطفال افغانستان بسکیت می فرستد وبه شرکت هوا پیمایی آریانا، طیاره های مجانی می دهد پس پاکستان هم باید به اعمار سرک تورخم - کابل وتمدید خط آهن چمن- کندهار اقدام کند.

۳- کابل، دوبی آینده می شود. عمارت های بزرگ دارد وبرتعداد موترها هر روز افزوده می شود. تجار پاکستانی باید در این کار باافغانستان کمک کنند.

۴- حکومت پاکستان باید در سطح بلند برای محصلان افغانی در دانشگاه های پشاور تاکراچی بورس های تحصیلی وسکالرشپ بدهد.

۵- در عرصهٔ کمپیوتر باید باافغانستان کمک کنیم. مراکز معیاری کمپیوتر را در آنجا ایجاد کنیم وبورس های تحصیلی را در این زمینه در اختیار مردم افغانستان قرار بدهیم.

۶- کابل در موسم گرما مانند«مری» سرد است ودر زمستان برف دارد. شهر زیبا وتاریخی است. به نظر من مردم ما باید به جای«مری» ایام تفریح را به کابل بروند.

مجاهد

وآنان که در راه ما با جان ومال جهاد کردند محققاً آنان را به راه خویش هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است
قرآن کریم

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

• مجاهد می تواند مطالب را ویرایش کند.
• مطالب آمده مسترد نمی گردد .
• آرا واندیشه های مقالات غیر از سرمقاله لزوماً مبین آرا ومواضع جمعیت نیست.

شعار ما

رضای خداوند(ج) هدف ما
حضرت محمد(ص) رهبر ما
قرآن قانون ما
جهاد راه ما
شهادت در راه خدا از عالی ترین آرزوهای ماست

دور ششم | سال دوم | شماره ۲۲ | دوشنبه ۸ جدی ۱۳۸۲ | ۶ ذوالقعده ۱۴۲۴ - | 29 December 2003

منبع: محمد ثمین خان- روزنامهٔ قومی اخبار- کراچی۲۸نومبر ۲۰۰۳ — تلخیص وترجمه: عبدالمهیمن

کابل؛ دوبیِ چند سال بعد

درست مانند علامه اقبال، افغانستان ومردمش مورد پسند من نیز است ومن هم از زبان او می گویم که:

آسیا یک پیکر آب وگل است
ملت افغان در آن پیکر دل است

من خود اصلاً از نژاد افغانستان هستم و در دوران جهاد به جبهات ارگون، جاجی، جلال آباد وخوست رفته ام. از ماه می۱۹۹۲ تا ماه می۱۹۹۵ شش مرتبه به کابل سفر کرده ام که یک مرتبهٔ آن در۲۴ جولای۱۹۹۲ به دعوت شهید احمدشاه مسعود صورت گرفت وبیشتر از دو ماه مهمانش بودم. مرتبهٔ دیگر در اکتوبر۱۹۹۲ از طرف دولت پاکستان به کابل رفتم ونخستین هیأت نظامی افغانستان به ریاست جنرال عبدالرحیم وردک(معاون فعلی وزیر دفاع) بامن به پاکستان آمد.

در جولای۱۹۹۳ باردیگر به دعوت شهید مسعود به کابل رفتم. در دسمبر۱۹۹۴ با جنرال حمید گل به منظور برقراری آتش بس و در اپریل ۱۹۹۵ به دعوت استاد ربانی عازم کابل شدم ویک روز را در قصر ریاست جمهوری گذشتاندم.

در دوران طالبان باوجودی که آنها به من احترام داشتند به کابل نرفتم.

بعدها برای مدت درازی برنامهٔ سفر به کابل را یکجا ص۳

ملت را گروگان...

سرآن ندارند که دست از یکه تازی بردارند.

لویه جرگه در تحت فشار دو جومتفاوت از همدیگر در بستر تشنج مرموز عمر می گذراند ودیده می شود که دستهایی در کار اند تا از آب گل آلود در لویه جرگه ماهی مراد بگیرند.

گروهی آشکارا دست بکارند تا باوسایل وطرق مختلف وگوناگون مسیر لویه جرگه را از سمت طبیعی اش منحرف سازند ونگذارند که نمایندگان ملت مطابق آرای خویش به قانون اساسی مطلوب خود رأی بدهند.

ریاست طلبان دل از آن برنمی کنند وگویا ملت افغانستان را که این همه در طول سال های اخیر تپید، رزمید، جان داد وقهرمانی کرد تا برسکوی پیروزی نشست سزاوار آن نمی دانند که برای فرزندان شان قانون اساسی را به میراث بگذارند که شایستهٔ آن بوده اند تا در قطار دول دنیا وملل جهان سربالا کنند وبربنیاد آن به زندگی خویش سروسامان بدهند.

چنین می نماید که همان ها در تلاش اند تالویه جرگه ودر واقع نمایندگان مردم قانونی را تصویب کنند که ملت قطعاً خواهان آن نیست.

حد اقل پنج روز است که نمایندگان ملت در گروگان ریاست طلبان قرار دارد زیرا با آن که کارگروپ های ده گانه به پایان رسیده وکمیتهٔ تفاهم نیز در انسجام نظریات وپیشنهادات نمایندگان در خصوص تعدیل مفاد بعضی از مواد مندرج قانون اساسی اهتمام به خرج داده است با آن هم در پرداختن به کار نهایی ساختن قانون اساسی جدید تعلل می ورزند.

به باور ما که دولت و در رأس آن آقای کرزی می خواهد پایه های اقتدار خود وهواخواهان خود را مستحکم سازد وبا تصویب قانونی بربنیاد نظام ریاستی حکومت وسلطهٔ فردی را در آینده گسترده می سازد.

تجربهٔ تاریخ معاصر افغانستان نشان داده است که افغانستان در طول سال های درازی در چنگال استبدادی مضموم واختناق آور اسیر بوده است واین بار نیز می خواهند افغانستان را در همان حال وهوا نگه دارند.

تأکید بر سیستم ریاستی که در آن رئیس جمهور واجد صلاحیت های بسیار است، در حقیقت حرکت به سوی همان راهی است که افغانستان را به سالیان گذشته مرتبط خواهد ساخت، زیرا زمامداران افغانستان هیچ گاهی تاحال ملی نه اندیشیده اند بلکه پیوسته در چنبرهٔ تنگ تعصب قومیت گرایی ها وملحوظات سمتی وزبانی محبوس بوده وهمیشه از این روزن یه دیگران نگریسته اند.

حالا که افغانستان سال های دشوار جنگ را پشت سرگذاشته است شایسته چنان است که بگذارند ملت پس از سال ها کشیدن رنج ومرارت شاهد مقصود در برگیرد وبه سویی حرکت کند که مصالح علیای مملکت در آن مضمر است.

جای دارد که به زمامداران وقدرت طلبان نهیب بزنیم؛ به پاس خون فرزندان این وطن، ملت را گروگان نگیرید وبگذارید نظام مطلوب ودلخواه مردم در روح قانون اساسی افغانستان بدمد.

آمار جدید تلفات و نجات یافتگان زلزله کرمان

در حالی که کمک رسانی به بازماندگان زلزلهٔ شهر بم در استان کرمان ادامه دارد، مقامات استان کرمان آمار جدیدی را از تعداد قربانیان و مجروحان و همچنین نجات یافتگان این حادثه انتشار داده اند.

خبرگزاری دولتی ایران – ایرنا – از قول منابع خبری مسؤول در استانداری کرمان گزارش کرده است که تاکنون مسلم شده ۱۴ هزار نفر از اهالی بم جان خود را در اثر زمین لرزه روز جمعه ، ۲۶ دسامبر، از دست داده اند و تاکنون حدود ۲۰ هزار نفر از مجروحان این زمین لرزه در مراکز صحی استان و سایر نقاط ایران تحت درمان قرار گرفته اند. ص۳

در پانزدهمین روز لویه ...

و سایر امور مربوط به وزارت را تأمین نموده است.

وزیر ترانسپورت نیز کارکرد های وزارت مربوطه را مثبت ارزیابی کرد. و افزایش در تعداد سرویس های ملی بس را دستاورد عمدهٔ آن وزارت در دو سال گذشته خواند. وزیر مخابرات از تغییرات مثبت در سیستم مخابراتی صحبت نمود و وعده داد که زمینهٔ فعال شدن بیشتر سکتور خصوصی را فراهم خواهد ساخت؛ اما وزیر مخابرات به مشکلاتی که از ناحیهٔ تلفن های همراه (موبایل) موجود است، هیچ اشاره یی نکرد.

وزیر اطلاعات و فرهنگ نیز گزارشی از فعالیت های آن وزارت را به نمایندگان مردم تقدیم کرد. او نصب چند فرستندهٔ رادیویی در تعدادی از ولایات، تدویر سیمینار های یادبود شخصیت های فرهنگی و علمی را از کارکرد های آن وزارت خواند. در جریان صحبت وزیر اطلاعات و فرهنگ، چند مرتبه تقاضا صورت گرفت تا کمتر صحبت کند، اما او گفت که من گفتنی های زیاد دارم.

وزیر اطلاعات و فرهنگ در پایان صحبت هایش مورد انتقاد یکی از نمایندگان مردم قرار گرفت که چرا طی دوسال پسین مطبوعات دولتی مجاهدین را، تفنگدار خطاب می کند در حالی که همین مجاهدین یک مرتبه از روس ها و مرتبهٔ دوم از پاکستان، آزادی ما را به دست آوردند؟ وزیر اطلاعات و فرهنگ گفت که خط مجاهدین از تفنگ سالاران جداست و ما تصمیم داریم تا موزیم خاطرات جهاد را تاسیس نماییم. وزیر اطلاعات و فرهنگ افزود که در برابر مجاهدین راستین سر تعظیم و تجلیل فرود می آورد، اما از جنگ سالار تنفر دارد. وزیر اطلاعات و فرهنگ با آن که به

حادثهٔ زمین های شیرپور اشارهٔ غیر مستقیم نمود اما توضیح نداد که خودش و معینان نشراتی و فرهنگی آن وزارت در جمع کسانی اند که در آنجا زمین تصاحب کرده اند. به احمد نبی محمدی یکی از نمایندگان انتصابی اشتراک کننده در لویه جرگه به طور فوق العاده فرصت داده شد تا برای بیشتر از ۱۲ دقیقه صحبتی به جانبداری از دولت ارایه نماید. احمد نبی محمدی در صحبت خود گفت که حامد کرزی در شرایط دشوار کشور را رهبری نموده است و باید از نظام ریاستی حمایت صورت گیرد. او استدلال کرد که تضمینی وجود ندارد که رئیس دولت و صدراعظم در آینده با هماهنگی کار کنند و پیدا کردن اتفاق نظر میان آنان مشکل به نظر می رسد.

احمد نبی محمدی که به گونهٔ انتصابی به لویه جرگه راه یافته است، نگفت که اگر این همه بحران اعتماد در کشور موجود باشد، پس چگونه ممکن است که تمام کشور و مردم اختیار خود را در گرو یک فرد قرار دهند؟

در پایان صحبت احمد نبی، یکی از نمایندگان بلند شد و گفت که این بسیار ظالمانه و غیرعادلانه است که به یک وکیل انتصابی این همه وقت داده می شود در حالی که به نماینده های انتخابی مردم فقط سه دقیقه وقت داده می شود که مشکلات یک ولایت را بیان نمایند. او گفت که این حق تلفی و زورگویی است. بلند گوی نمایندهٔ مذکور در حالی که او تقاضا داشت برایش فرصت کافی داده شود، از جانب گردانندگان لویه جرگه خاموش ساخته شد.

با آن که روز پیش وعده داده شده بود که نتیجهٔ کار کمیتهٔ تفاهم در پانزدهمین روز لویه جرگه اعلام می شود، اما چنان نشد و قرار است از فردا بحث همه جانبه در مورد مسودهٔ قانون اساسی صورت بگیرد.

نمایندگان مردم هم چنان پیشنهاد نمودند که طرح جدید مسودهٔ قانون اساسی باید طبع شده و به همه اشتراک کننده ها توزیع گردد. استاد سیاف، عبدالحفیظ منصور و عبدالشکور واقف حکیمی این طرح را پیش کشیدند که مورد تأیید همه نمایندگان قرار گرفت.